

ת"פ 31952/09/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד חסאסנה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 31952-09-15 מדינת ישראל נ' חסאסנה

בפני כבוד השופט אילן סלע

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),

ע"י עו"ד כריסטיאן דיק

נגד

מוחמד חסאסנה

ע"י ב"כ עו"ד וסים דראושה

המאשימה

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

1. נסיבות ביצוע העבירה פורטו בהרחבה בהכרעת הדין מיום 7.06.17. בקצירת האומר יצוין כי בחודש מרץ 2011 הציע הנאשם לסאבר אבו סרחאן (להלן: "המתלונן") שתי הצעות עסקיות לצורך קבלת רווח כספי: האחת, לרכוש עמו אוטובוס להסעת תלמידים (להלן: "הצעת האוטובוס") והשנייה, לרכוש עמו כבשים (להלן: "הצעת הכבשים"). לצורך מימוש ההצעות, ביקש הנאשם מהמתלונן שיעביר לו סכום של 160,000 ₪ להצעת האוטובוס ומאוחר יותר סך של 200,000 ₪ להצעת הכבשים. המתלונן העביר לידיו סך של 360,000 ₪. כפי שנקבע בהכרעת הדין, הנאשם עשה זאת מבלי שהתכוון לרכוש אוטובוס או כבשים, כי אם מתוך רצון לגרום למתלונן להעביר אליו כספים בידועו כי המתלונן נפגע לפני מספר שנים בתאונת דרכים וקיבל פיצוי כספי גבוה. בפועל הנאשם לא ביצע את ההצעות הנזכרות והשתמש בכסף שקיבל לצרכיו האישיים. עלה גם, כי מאוחר יותר, בעקבות התערבות מכובדים בכפר מגוריהם של המתלונן והנאשם, החזיר הנאשם למתלונן סך של 120,000 ₪ על ידי העברת דירה שהייתה בבעלותו על שמו של המתלונן וכן השיב לו סך של 4,000 ₪.

הראיות והטענות לעונש

2. במסגרת הראיות לעונש מטעם המאשימה העיד המתלונן אשר סיפר כי הכספים שנלקחו ממנו במרמה על ידי הנאשם נתקבלו אצלו כפיצוי בגין תאונת דרכים שעבר והם היו אמורים לשמש אותו להחלפת הרגל התותבת שהותקנה לו. נוכח נטילת הכספים נבצר ממנו להחליף את הרגל התותבת שיש לו היום שנמצאת במצב גרוע והדבר הביא אותו למצב נפשי ירוד.

3. בטיעוניו לעונש עמד ב"כ המאשימה על הפגיעה המשמעותית בערך המוגן - שמירה על קניינו של הזולת, שכן המתלון נזקק לכספים לצורך שיקום ארוך וממושך ונוכח נטילת הכספים כשהנאשם אינו יכול להחזירם שכן הוא מצוי בהליך פשיטת רגל, מעמידה את המתלון במצב קשה בו הוא אינו יכול לקבל את הטיפול שהוא נדרש לו. חומרה יתרה יש בעובדה שבין הנאשם והמתלון התקיימה מערכת יחסים הדוקה והמתלון נתן אמון בנאשם, וזה האחרון מעל באמון זה.

4. מתחם העונש ההולם במקרה זה נע לדעתו בין שנת מאסר לשלוש שנות מאסר, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלון. בתוך המתחם, יש לגזור את עונשו של הנאשם בקצה הרף העליון, היינו 3 שנות מאסר, וזאת נוכח עברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעות בעבירות רכוש, ביניהם קבלת דבר במרמה, גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב, התפרצות לבית מגורים, ומעל הכל עבירה של סחיטה באיומים, כליאת שווא ותקיפה כדי לבצע פשע בגין הושתו עליו 20 חודשי מאסר אותם הוא מרצה כיום, ונוכח אי נטילת אחריות והבעת חרטה. נתבקש לקבוע כי את העונש ירצה הנאשם במצטבר לעונש אותו הוא נושא כיום. כן נתבקש להשית פיצוי בסך של 220,000 ₪, יתרת החוב של הנאשם למתלון לאחר החזר של 140,000 ₪, שווי הבית שנמסר למתלון, ונוכח מצבו הכלכלי של הנאשם לא נתבקש לחייבו בקנס.

5. מנגד טען ב"כ הנאשם, כי עונשו של הנאשם צריך להיגזר בתחתית המתחם. הוא הצביע על כך שהנאשם פעל להחזיר את הכספים עוד בטרם החל ההליך, והעביר לנאשם דירה בשווי של 140,000 ₪. הוא גם הצביע על כך שמדובר באירוע שהיה לפני למעלה מ-6 שנים, בחודש מרץ 2011, שיהיו הרובץ לפתחה של המאשימה אשר השתתחה בחקירת האירוע והגישה את כתב האישום רק בשנת 2014. למעשה, עלה במסגרת שמיעת הראיות, כי לולי שמוכתר הכפר ג'בל מוכבר היה נפגע מכך שהנאשם לא פעל על פיו, הנאשם היה מחזיר את כל החוב מבלי שהדבר היה מתגלגל כלל לפתחו של בית המשפט. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי אין תיעוד המלמד כי אכן נגרם למתלון את נזק לגביו טען ב"כ המאשימה. מדובר בסכום קטן יחסית מהפיצוי הכולל שהמתלון קיבל ולכן קשה לקבל את הטענה כי נבצר ממנו להחליף רגל. כן דחה את הטענה כי בין השניים שררו יחסי מרות וטען כי הם היו ידידים.

דין והכרעה

6. העבירה שביצע הנאשם הינה עבירה חמורה. נסיבות ביצועה קובעת לה חומרה יתירה. הנאשם פגע בזכות הקניין של המתלון, בתחכום, תוך שהוא מציג בפניו מצגי כזב, מנצל את תמימותו ואת האמון שהמתלון נתן בו. הנאשם ביצע את מעשיו תוך תכנון מוקדם של המצאת עסקאות דמיוניות שאין בינן לבין המציאות דבר, תוך שהוא מבקש לשוות אמינות לדבריו בדרך של תשלום רווחים בתחילת הדרך. הנזק שנגרם במקרה זה אינו מבוטל שכן מדובר בסכום גבוה, של 360,000 ₪, אותם נטל מהמתלון מכספי פיצויים שהמתלון נדרש להם בשל נכותו שנגרמה מתאונת דרכים. הפיצוי שקיבל המתלון נועד מעצם טבעו להעמידו במצב בו היה עובר לתאונה, וממילא מובן כי מדובר בכספים בלעדיהם המתלון יתקשה מאוד לתפקד בנכותו. לצד זאת, יש לציין כי מדובר במקרה בו גם לפי המרמה, הנאשם התחייב להשיב כספים למתלון מדי חודש בחודשו והוא אכן החל לעשות זאת בשלב ראשון.

7. בנסיבות אלו, מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלון בשל אופייה הכלכלי של העבירה [ראו: ת"פ (נצ') 1397/07 **מדינת**

ישראל נ' המאירי (פורסם בנבו, 5.06.08) - 8 חודשי מאסר לנאשם 1 ו-5 חודשי מאסר בעבודות שירות לנאשם 2 לצד מאסר מותנה וקנס בסך של 150,000 ₪ לכל אחד; ת"פ (נצ') 6851-10-10 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (פורסם בנבו, 28.01.15) - 8 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וקנס בסך של 10,000 ₪; ת"פ (נצ') 1017-02-08 **מדינת ישראל נ' שחאדת** (פורסם בנבו, 9.02.09) - 6 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וקנס בסך של 5,000 ₪.

ובאשר לנאשם.

8. הנאשם, יליד 1979, כיום בן 38, לדבריו, נשוי ואב ל-6 ילדים. בעברו, כאמור, מספר הרשעות בעבירות רכוש ביניהן עבירה של סחיטה באיומים, כליאת שווא ותקיפה כדי לבצע פשע. הוא ישב מספר פעמים מאחורי סורג ובריח וכיום הוא מרצה עונש מאסר של 20 חודשים. חומרה יתירה גם קיימת בעובדה שהנאשם ביצע עבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, אז ניסה למשוך שיק על סך של 51,000 ₪ תוך שהוא מציג עצמו ככזב כמי שהשיק שייך לו, והוא שב עתה על מעשיו באופן חמור יותר. הנאשם לא הודה במעשיו, לא לקח אחריות עליהם וכפועל יוצא מכך גם לא הביע חרטה עליהם. אכן, הוא החזיר חלק מהכספים שנטל, אך זאת לאחר התערבות נכבדי הכפר בו הוא מתגורר, ומבלי שהודה כי הכספים נתקבלו שלא כדין. למעשה, גם בהסדר להשבת הכספים אליו הגיע עם המתלונן באמצעות נכבדי הכפר, הוא לא עמד. בסופו של יום, טרם הושבו למתלונן למעלה מ-200,000 ₪, אשר כאמור, נדרשים לו לצורך טיפול בנכותו. בשים לב לאמור, יש לקבוע את עונשו של הנאשם במחצית העליונה של המתחם.

9. לצד עונש המאסר, יש להשית קנס ופיצוי למתלונן נוכח ההיבט הכלכלי שבעבירה. כפי שעלה, גם מטעוני ב"כ המאשימה, מצבו הכלכלי של הנאשם, אינו מאפשר לו כיום את השבת הכספים, בפרט בשים לב לעונש המאסר שהוא מרצה וירצה גם בהליך זה. על כן, יש להעדיף את מתן פיצוי למתלונן על פני חיובו של הנאשם בקנס (ראו: ע"פ 4666/12 **גורבץ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.11.12)).

אשר על כן אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, אשר ירוצו במצטבר לעונש המאסר שהנאשם מרצה כיום.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.

ה. פיצוי למתלונן בסך של 50,000 ₪ אשר ישולם בתוך 36 חודשים מהיום.

ו. קנס בסך 100 ₪ להבטחת תשלום הפיצוי או 3 חודשי מאסר תחתם. הקנס יופקד בקופת בית המשפט בתוך 60 יום.

ניתן היום, ט' תמוז תשע"ז, 03 יולי 2017, במעמד המתייצבים.